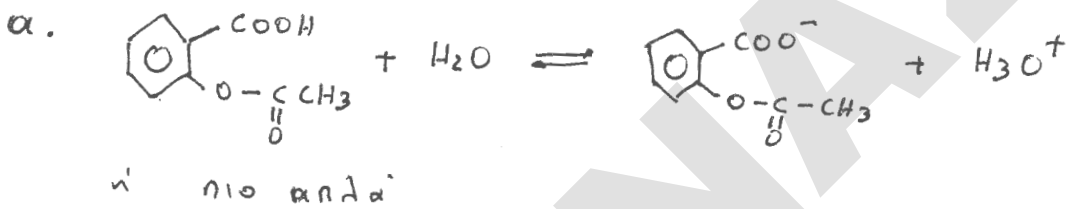

ΘΕΜΑ Α

- A₁. β
- A₂. γ
- A₃. α
- A₄. γ
- A₅. β

ΘΕΜΑ Β

B₁.

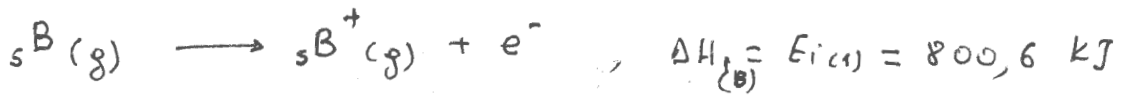

β. Θα απορροφηθεί περισσότερο στο στομάχι, αφού σε pH=1,5 η συχνηέντερη ιόντων H₃O⁺ είναι πιο μεγάλη απ' ότι σε pH=8. Έτσι η παραπάνω ισορροπία μετατοπίζεται αριστερά λόγω της επίδρασης κοινού ιόντος H₃O⁺ (αρχή Le Chatelier) και υπερβύχει η μη ιοντική μορφή, που απορροφάται ευκολότερα.

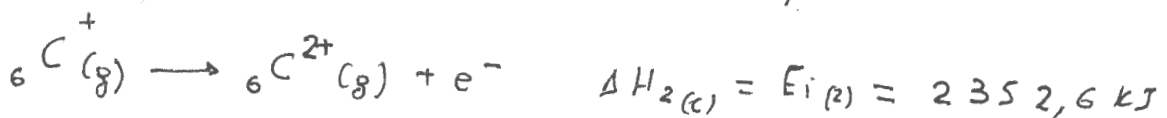
B₂.

α.

Εξίσωση 1^{ου} ιοντισμού του βορίου

Εξίσωση 2^{ου} ιοντισμού του άνθρακα.

B2 β) (i) 1 και 2

Αιτιολόγηση:

Τόσο το άτομο του Β, όσο και το κατιόν C^+ , έχουν την ίδια ηλεκτρονιακή δομή $1s^2 2s^2 2p^1$. Εξαιτίας έχουν τον ίδιο αριθμό ενδιάμεσων ηλεκτρονίων μεταξύ πυρήνα και e^- που αποσπάζει.

Η διαφορά δομικών οφείλεται στην ατομική ακτίνα (επειδή στο C^+ υπάρχει μεγαλύτερη έλξη πυρήνα - ηλεκτρονίων, απ' ό,τι στο άτομο του Β), αλλά και στο φορτίο του πυρήνα που είναι μεγαλύτερο στην περίπτωση του C^+ .

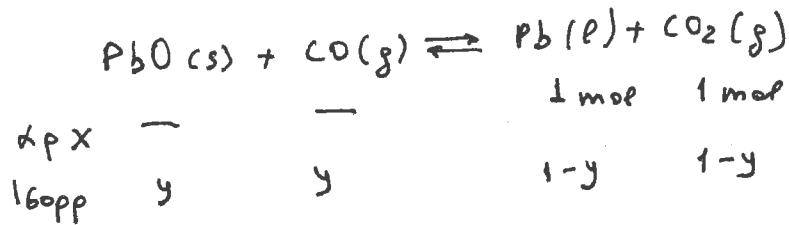
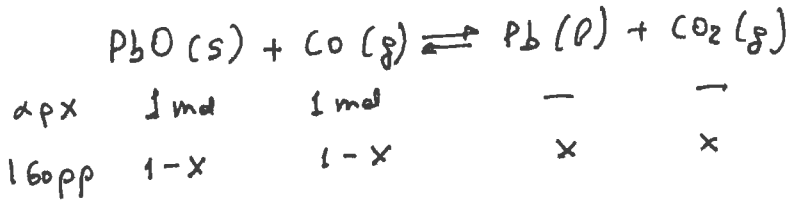
Άλλωστε είναι δυσκολότερη η απόσπαση e^- από κατιόν (C^+), παρά από ουδέτερο άτομο (Β).

B3 Σωστό είναι το (2). Προβόδιον δ/τος H_2O_2 0,1M

Αυτό γιατί το τελικό διάλυμα θα έχει μικρότερη συκέντρωση (αντίθετα σε 0,1M και 1M), άρα η ταχύτητα της αντίδρασης θα είναι πιο μικρή, κάτι που φαίνεται από την κλίση της καμπύλης.

Αυτόκ, αφού προεξέθνηε διάλυμα H_2O_2 , αυξήθηκε η ποσότητα (mol) του H_2O_2 , κάτι που φαίνεται από τον όγκο του παραχόμενου O_2 , που είναι τώρα μεγαλύτερος (καμπύλη γ)

B4 a) Οι ποσότητες CO στα δύο δοχεία είναι ίσες.
Έχουμε τις ισορροπίες

Αφού η θερμοκρασία είναι ίδια, $K_{c1} = K_{c2} \Rightarrow$

$$\frac{\frac{x}{V}}{\frac{1-x}{V}} = \frac{\frac{1-y}{V}}{\frac{y}{V}} \Rightarrow x \cdot y = (1-x) \cdot (1-y) \Rightarrow xy = 1-x-y+xy$$

$\Rightarrow x+y=1$ οπότε $\boxed{1-y=x}$ (ίσες ποσότητες CO₂ στα δύο δοχεία.)

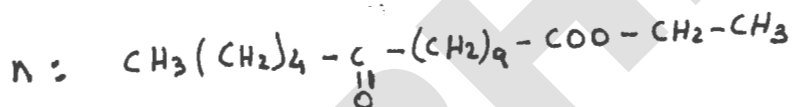
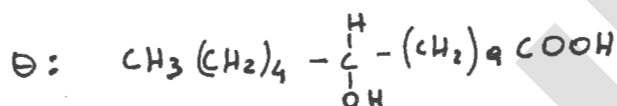
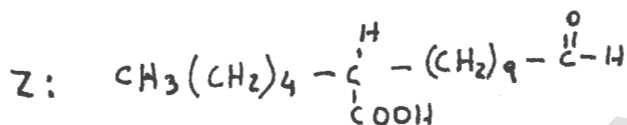
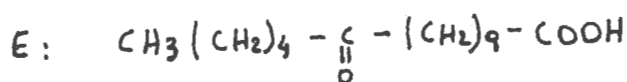
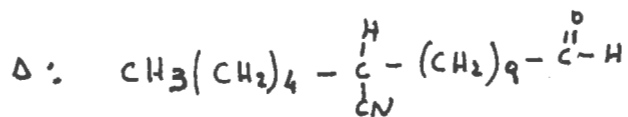
b) Σε όλες τις οξυγονούχες ενώσεις
Η προέλευση του βρερού PbO μπορεί να την επηρεάσει τη θέση της χημικής ισορροπίας, οπώς η ισορροπία αυτή είναι δυναμική και όχι στατική.
Άρα μετά την παρέλευση κάποιου χρονικού διαστήματος το O θα υπάρχει και στις τρεις οξυγονούχες ενώσεις PbO, CO, CO₂.

ΘΕΜΑ Γ

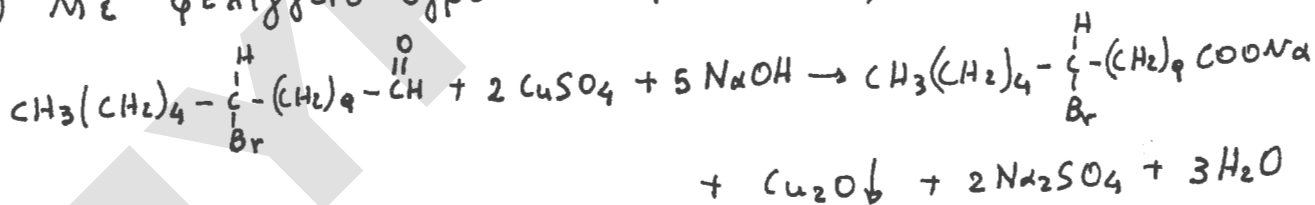
Γ₁. δ) Το αντιδραστήριο α είναι το HBr που κάνει αντίδραση προσθήκης.

Το αντιδραστήριο β είναι H₂O παρουσία οξέος (H₂O/H⁺)

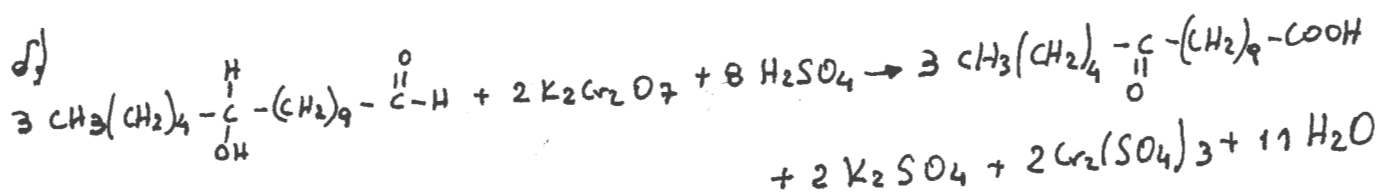
Οι συντακτικοί τύποι των ενώσεων είναι:

β) Με φειδύχαιο υγρό αντιδρά η (β), ως αλδεΐδη

γ) Θα χρησιμοποιήσουμε αλκοολικό διάλυμα NaOH, ώστε να γίνει αφυδροχώνωση.

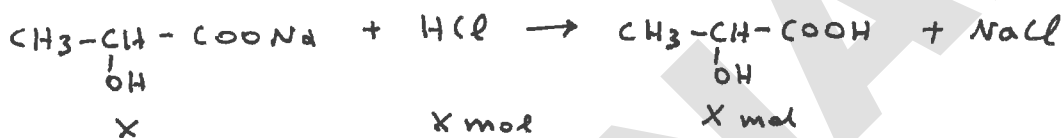
β) Στα 10 g γαλακτιού περιέχ. 10^{-3} mol ή $10^{-3} \cdot M_r =$
 $= 10^{-3} \cdot 90 = 0,09$ g γαλακτικού οξέος.

Άρα στα 100 περιέχονται 0,9 g Γ.Ο ή

66 ποσοστό

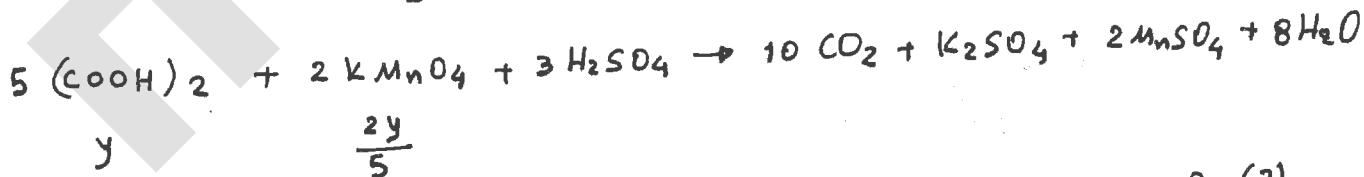
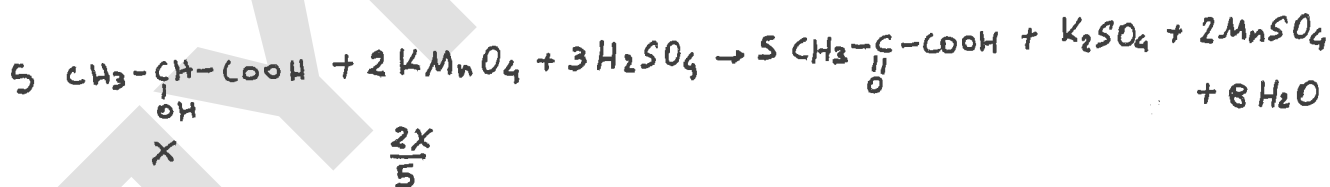
$$\boxed{0,9 \% \text{ w/w}}$$

β3. Έστω x mol γαλακτικού νατρίου $\text{CH}_3-\underset{\text{OH}}{\text{CH}}-\text{COONa}$
 και y mol οξαλικού νατρίου $(\text{COONa})_2$ στο φίλτρο.

$$n_{\text{HCl}} = c \cdot V = 0,5 \Rightarrow x + 2y = 0,5 \quad (1)$$

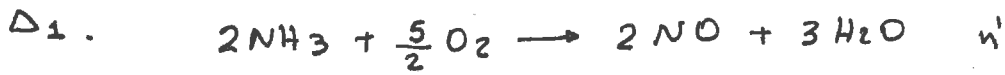
Και τα δύο οξέα αντιδρούν με το οξίνο διάλυμα KMnO_4

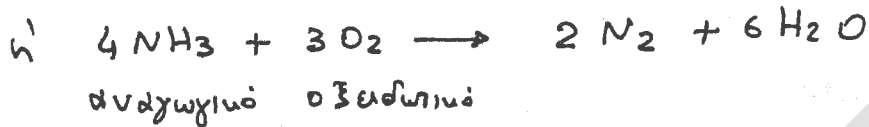
$$n_{\text{KMnO}_4} = c \cdot V = 0,12 \Rightarrow \frac{2x}{5} + \frac{2y}{5} = 0,12 \Rightarrow x + y = 0,3 \quad (2)$$

$$\text{Από (1), (2)} \rightarrow x = 0,1 \text{ mol (I)}$$

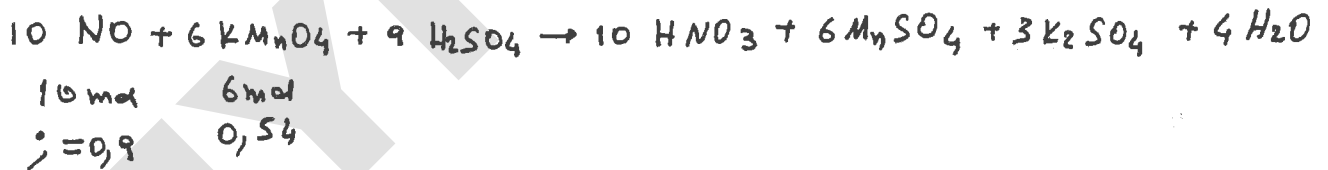
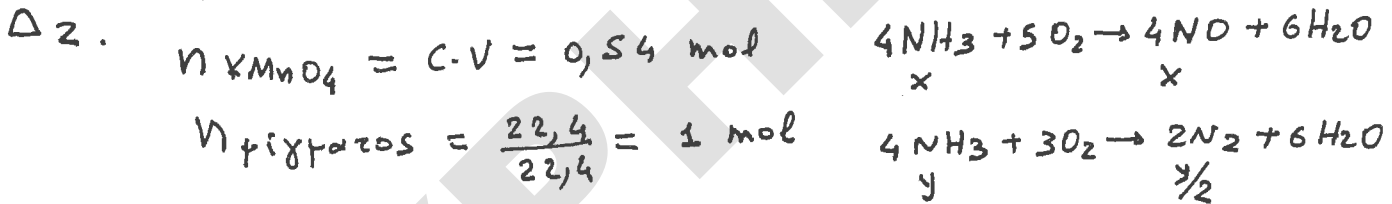
$$y = 0,2 \text{ mol (II)}$$

για την ανεπιθύμητη αντίδραση

Η NH₃ είναι το αναγωγικό ενώ αφού το N οξειδωθεί
 περσι από -3 σε 0, ενώ το O₂ οξειδωτικό
 αφού το 0 ανάγεται από 0 σε -2.

άρα $x = 0,9 \text{ mol}$ (1)

$n_{\text{πριγτ}} = 1 \Rightarrow x + \frac{y}{2} = 1$ (2) $\xrightarrow{(1)}$ $y = 0,2 \text{ mol}$.

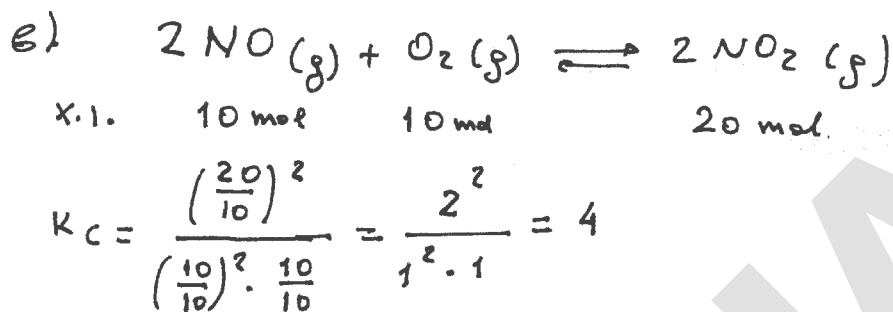
Άρα τα συνολικά mol της NH₃: $x + y = 1,1 \text{ mol}$

και ο βαθμός μετατροπής της NH₃ σε NO

είναι $\frac{x}{x+y} = \frac{9}{11}$

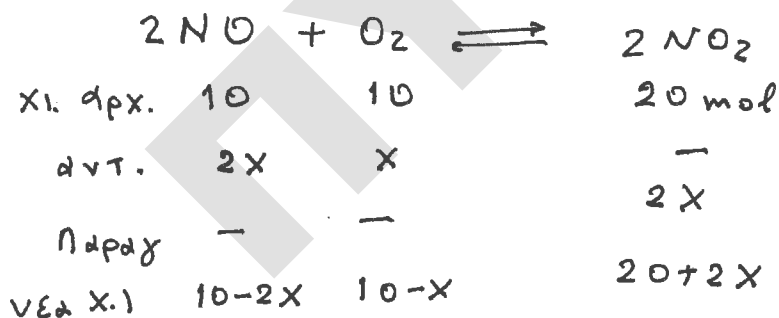
Δ3.

α) Το μίγμα των αερίων υύχεται, ώστε η ισορροπία να μετατοπιστεί προς τα δεξιά, όπου επιύεται θερμότητα. Έτσι αυξάνεται η απόδοση της αντίδρασης, σύμφωνα με την αρχή Le Chatelier.

γ) Με ελάττωση του όγκου αυξάνεται η πίεση του μίγματος της χημικής ισορροπίας. Έτσι, η θέση της ισορροπίας μετατοπίζεται δεξιά, όπου μειώνονται τα ολικά mol των αερίων.

Στη νέα x.l. $n'_{\text{NO}_2} = 1,25 \cdot n_{\text{NO}_2} = 25 \text{ mol}$

$$\text{Αλλά} \quad 20+2x=25 \Rightarrow x=2,5$$

$$\begin{array}{l}
 \text{Έτσι} \quad \text{στη νέα x.l.} \quad n_{\text{NO}} = 10-2x = 5 \\
 \quad \quad \quad \quad \quad \quad n_{\text{O}_2} = 10-x = 7,5 \\
 \quad \quad \quad \quad \quad \quad n_{\text{NO}_2} = 25
 \end{array}$$

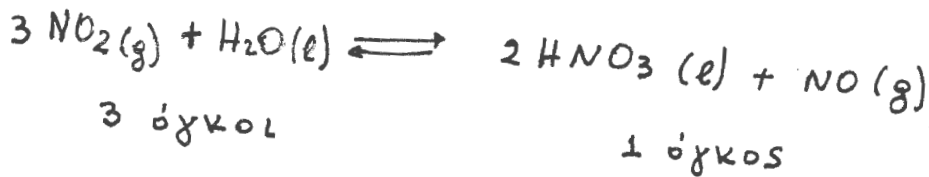
Αφού η θερμοκρασία έμεινε σταθερή, η $K_c = 4 = \text{σταθ}$

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΠΥΡΗΝΑΣ

$$K_c = 4 \Rightarrow \frac{\left(\frac{25}{V'}\right)^2}{\left(\frac{5}{V'}\right)^2 \cdot 7,5} = 4 \Rightarrow \frac{25V'}{7,5} = 4 \Rightarrow V' = 1,2 \text{ L} \Rightarrow \Delta V = 8,8 \text{ L}$$

Δ4.

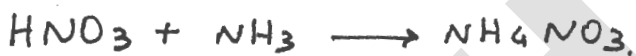
Ευνοείται σε υψηλή πίεση, ώστε η χ.λ. να μετατοπιστεί δεξιά, προς τα λιγότερα mol αερίων.

Δ5.

$$n_{\text{HNO}_3} = 10 \cdot V_1$$

$$n_{\text{NH}_3} = 5 \cdot V_2$$

Η εξίσωση της αντίδρασης εξουδετέρωσης είναι:

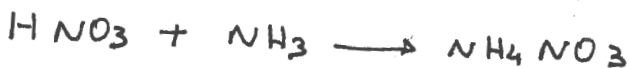

Διερεύνηση:

i) αν $n_{\text{O}_5} = n_{\text{O}_6} \Rightarrow 10V_1 = 5 \cdot V_2$, στο τελικό διάλυμα θα υπήρχε μόνο NH_4NO_3 , που είναι οξύ υατρών Brönsted-Lowry, λόγω υδρόλυσης του NH_4^+ θα έδινε διάλυμα με $\text{pH} < 7$, άζονο.

ii) αν $n_{\text{O}_5} > n_{\text{O}_6} \Rightarrow 10V_1 > 5V_2$, θα έδινε διάλυμα αλυσία πιο όξινο, άζονο

iii) άρα $n_{\text{O}_5} < n_{\text{O}_6}$, δηλαδή αντιδρά όλο το HNO_3 περισεύει NH_3 και σχηματίζεται ρυθμιζόμενο διάλυμα $\text{NH}_3 - \text{NH}_4\text{NO}_3$.

άρχ	10 V ₁	5 V ₂ mol	—
άντ	10 V ₁	10 V ₁	—
η _{αρ}	—	—	10 V ₁
Τελ.	—	5 V ₂ - 10 V ₁	10 V ₁

Στο ρυθμιζόμενο διάλυμα, όγκου $V_1 + V_2$, έχουμε:

$$\text{NH}_3 : C_B = \frac{5V_2 - 10V_1}{V_1 + V_2}$$

$$\text{NH}_4\text{NO}_3 : C_{\text{O}_3} = \frac{10V_1}{V_1 + V_2}$$

Αφού προκύπτει ουδέτερο διάλυμα, $\text{pH} = 7 \Rightarrow \text{pOH} = 7 \Rightarrow [\text{OH}^-] = 10^{-7}$. Έτσι από την εξίσωση Henderson των ρυθμιζομένων διαλυμάτων:

$$[\text{OH}^-] = K_b \frac{C_B}{C_{\text{O}_3}} \Rightarrow 10^{-7} = 10^{-5} \frac{C_B}{C_{\text{O}_3}} \Rightarrow C_{\text{O}_3} = 100 C_B$$

$$\Rightarrow 10V_1 = 100(5V_1 - 10V_1) \Rightarrow 101V_1 = 50V_2$$

$$\Rightarrow \boxed{\frac{V_1}{V_2} = \frac{50}{101}}$$

ΓΡΗΓ. ΤΣΙΚΛΙΔΗΣ